

Τὸ μειδιάμα του ἦτο μελαγχολικόν, πολὺ μελαγχολικόν. Ἐβά-
 ρυνε τὴν καρδίαν του ὡς ἐφιάλτης, διὰ πρώτην φοράν, τὸ θλι-
 θερὸν ἀτελείωτον. Καὶ ὅλα ἀπὸ τὴν ἀφορμὴν ἐνὸς πεζοδρομίου,
 ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχε μετατεθῆ ὁ αἰώνιος φραγμὸς ...

Ἡ ἡμέρα ἔκλινε πρὸς τὸ τέλος της. Τὸ ἀτελείωτον τοπίον
 περιέλουε μὲ τὸ γλυκὺ καὶ ἀσθενικὸν της φῶς ἡ δαίλη. Ἐξα-
 φνα φωταψία. Ὅλοι οἱ ἠλεκτρικοὶ φανοὶ τοῦ δρόμου ἦναψαν
 διαμιάς. Πρὶν τελειώσῃ καλὰ - καλὰ ἡ ἡμέρα, ἐπήρχετο ἀπο-
 τόμως ἡ ἠλεκτροφώτιστος νύξ. Καὶ τὸ μειδιάμα τῆς μελαγχο-
 λίας ἔγινεν εἰρωνικὸν καὶ ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἐσυλλογίσθη :

— Εἶμαι τρελὸς !.. Δι' αὐτὸ τὸ ἀτελείωτον ἴσα ἴσα ἡ ζωὴ
 εἶνε ἀνεκτὴ.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

— 88 —

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΣΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ οἱ φόνοι, τοὺς ὁποίους διαπράττουν οἱ ἰδιῶται. Καὶ
 τί νὰ εἶπῃ τις διὰ τοὺς πολέμους, διὰ τὰς σφαγὰς ἐκεῖνας, τὰς ὁποίας
 ἀποκαλοῦμεν ἐνδόξους διότι ἐξολοθρεύουσιν ὀλόκληρα ἔθνη ; Ὁ ἔρω-
 τῶν κατακτῆσεων εἶνε μωρία· οἱ κατακτῆται εἶνε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα
 πληγαὶ ὀλεθριώτεραι τῶν κατακλυσμῶν καὶ τῶν σεισμῶν.

★

Ἐπάρχει τίποτε ἀστειότερον ἀπὸ τὸ νὰ ἔχῃ ἓνας ἄνθρωπος τὸ δι-
 καίωμα νὰ μὲ φονεύσῃ, διότι κατοικεῖ πέραν τῶν ὁρίων καὶ διότι ὁ
 ἡγεμὼν του ἐρίζει μὲ τὸν ἡγεμόνα μου, καίτοι ἐγὼ δὲν ἔχω τίποτε
 μαζί του ;

★

Ὅταν εἷς ἡγεμὼν ἐπιθυμῇ τὸν πόλεμον, τὸν ἀρχίζει ἀπλούστατα καὶ
 ἐπικαλεῖται κανένα σοβαρὸν νομομαθῆ, ὁ ὁποῖος ἀποδεικνύει μαθημα-
 τικώτατα, ὅτι τὸ δίκαιον εἶνε ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

★

Βλέπει τις καθ' ἐκάστην μεγάλη πρόσωπα, ἀπολαύοντα φήμης ὅτι
 εἶνε ἄνθρωποι νουνεγεῖς, ν' ἀποφαίνωνται δογματικώτατα, ὅτι οἱ τέσ-
 σαρες μεγαλείτεροι ἄνδρες τῆς γῆς ἦσαν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀννίβας, ὁ
 Καίσαρ καὶ ὁ Ναπολέον. Πῶς ! εἰς τὸν αἰῶνά μας, ἐν μέσῳ ἀνθρώπων
 πεφωτισμένων, δύναται τις νὰ λέγῃ χωρὶς νὰ διεγείρῃ τὸν γέλωτα τὸσφ
 πεπαλαιωμένας μωρίας ! Διτηρήθη ἐν τῷ κόσμῳ ἡ εἰδωλολατρικὴ αὕτη
 ἀφοσίωσις εἰς τοὺς κατακτῆτάς, ὁ θαυμασμὸς ὁ τυφλὸς καὶ παιδικὸς
 πρὸς τὴν καλουμένην στρατιωτικὴν μεγαλοφυΐαν !